

[Axel Kristensen.]

(*Afbrydelse*). Ja, undskyld, men ved at sige, at den grundskyld, der følger af vurderingsstigningen, kan dække tabet, derved skulle man altså berøve andre en skattenedsættelse. En skattenedsættelse på hvad? Det er altså dem, der ikke betaler grundskatter, der er tale om, det er altså indkomstskatten, der skal sættes ned. Jeg troede virkelig, at man i de fleste kommuner, det her drejer sig om, nemlig omegnskommunerne, havde et forhold mellem den beskatning, man lægger på ejendom, og den, man lægger på indkomst; man har et fordelingsforhold, som er forskelligt fra kommune til kommune, det vil altså sige ...

(*Afbrydelse*). Nå, har man ikke det mere? Nå ja, så er jeg altså forældet i den retning. Men man vedtager jo dog, hvordan man vil fordele det, når det kommer til stykket, og man kan så flytte rundt på det fra ejendom til indkomst, det kan man vel nok. Men jeg kan ikke se, der vil være rimelighed i, at fordi ejendommene vurderes højere op, skal de bære en større del af de samlede udgifter i kommunen. Derfor er det rigtigt, hvad vi har sagt om provenuet.

Jeg takker for tilsagnet om en lovfæstelse, og jeg tror, det vil være godt for befolkningens sindsro og tryghed, at man ved, hvad det er, der skal komme. Når jeg sagde, der var forskel, er det ikke afkræftet ved, at den højtærede minister læser et sted op, men vi har fået udtalelser fra det udvalg, der sidder, og i det svar står der et sted, hvad det er, man vil, og noget andet et andet sted. Det er disse sammenligninger, der har gjort, at jeg siger, der er visse uklarheder. Derfor sagde jeg, hvordan jeg havde forstået det, og jeg har øjensynlig forstået det sådan, som ministeren også mener det skal forstås.

Til det ærede medlem hr. Helge Larsen vil jeg gerne sige, at det, han sagde, klart viste, at jeg havde ret, da jeg til indledning sagde, at regeringen og regeringspartierne ikke helhjertet er med i dette forslag. Det var en krampagtig klamren sig til grund-

stigningsskylden: den kunne regulere priserne og alt muligt. Men det har den jo netop ikke kunnet. Jeg har snakket med folk, der ville sælge ejendomme i disse år. Der er ikke nogen af dem, der har skelet til grundstigningsskylden. De har kunnet få sådanne priser, at det var en mægtig forretning at sælge, det har de kunnet stikke i lommen og gå med, og derfor har de solgt. Bagefter er der blevet sagt, at når de har fået 30 kr., er der en stigning på 20 kr., og yderligere er der grundstigningsskylden, så kommer man op på 20 kr. til, det er 50 kr., derefter grundstigningen fra 1½ til 50 — og så skulle man blive ved med den galskab. Hele den form, man har anvendt, er tåbelig, den har ført til de tåbelige resultater. Jeg er helt sikker på, at sådan som tilstanden er, sælger folk, fordi det er fordelagtigt at sælge. Det, de får lov til at tage med fra handelen, er det, der bestemmer prisen, ikke alt det andet. Og da folk ikke kan få det uden at betale grundstigningsskyld ekstra — de kan ikke få det, der findes ingen grunde uden — så accepterer de det, så betaler de, ligesom de accepterer, at de skal betale indkomstskat eller kloakbidrag eller vejbidrag. Den går slet ikke ind i begrebet ejendomshandel, denne skat; derfor er det bare noget, der er klistret ovenpå, og som har gjort det dyrere for folk at klare sig.

Så taler det ærede medlem hr. Helge Larsen om noget uhyggeligt, han taler om særlig grundskyld på ejendomme, der ligger til udstykning. Vil det sige, at man vil fortsætte med grundstigningsskylden, men bare give den et andet navn? Skal folk snydes, er det det, der er meningen? Det må det da være, hvad er det ellers? Skal man lægge særlig skat på de jorder, der skal udstykkes, fordi de ikke kan sælges, så vender man tilbage til grundstigningsskylden bare under en camoufleret form, og så må jeg tro, folk bliver bange. Så bliver det helt nødvendigt at fastslå, hvad vi skal foreslå. Så kan man ikke foreslå en hel masse andet, som går ud på det modsatte